

Wielka Sobota: “Złożenie Chrystusa do grobu”

Nikodem i Józef z Arymatei,
potajemni uczniowie Chrystusa,
wstawiają się za Nim,
wykorzystując swoje wysokie
stanowiska. W godzinie
osamotnienia i całkowitego
opuszczenia, pogardy, właśnie
wtedy występują audacter (Mk
15,43)...: heroiczna odwaga!

19 kwietnia

Razem z nimi chcę podejść do stóp
Krzyża, przylgnę do zimnego Ciała
Chrystusa, ogniem mojej miłości...
Gwoździe usunę moimi aktami
zadośćuczynienia i moimi
umartwieniami. Owinę Go w nowe
prześcieradło mojego czystego życia i
pogrzebię Go w moim sercu jak w
żywej skale, z której nikt mi Go nie
będzie mógł wyrwać. Tam – Panie
Jezu – możesz spoczywać! Nawet
kiedy cały świat Cię opuści i
wzgardzi Tobą... *serviam!* – będę Ci
służył, Panie. (*Droga Krzyżowa*,
Stacja XIV, 1)

Zauważyliście zapewne, jak niektóre
matki kierowane uzasadnioną dumą
spieszą, by stanąć u boku swych
dzieci, kiedy te triumfują, gdy
zdobywają powszechne uznanie.
Inne natomiast nawet w takich
momentach pozostają na drugim
planie, kochając w milczeniu. Taka
była Maryja, i Jezus wiedział o tym.
Tym razem jednak, podczas hańby

Ofiary Krzyżowej, Najświętsza Maryja Panna była obecna, słuchając ze smutkiem, jak ci, którzy przechodzili obok, przeklinali Go i potrząsali głowami mówiąc: „Ty, który burzysz przybytek i w trzech dniach go odbudowujesz, wybaw sam siebie; jeśli jesteś Synem Bożym, zjedź z krzyża”.

Pani Nasza słuchała słów swego Syna i jednoczyła się z Jego bólem. *Boże mój, Boże mój, czemuś mnie opuścił?* Cóż mogła uczynić? Zespolic się w odkupieńczej miłości swego Syna, ofiarować Ojcu niezmierny ból, który jak ostry miecz przeszywał Jej czyste serce. Dzięki tej dyskretnej i pełnej miłości obecności swej Matki Jezus znowu czuje się pocieszony. Maryja nie krzyczy, nie biega z jednej strony na drugą. *Stabat*: stała obok Syna. To wtedy Jezus spojrzał na Nią, a potem zwrócił swe oczy ku Janowi, mówiąc: „*Niewiasto, oto syn twój*”. Następnie rzekł do ucznia: „*Oto Matka twoja*”.

W osobie Jana Chrystus powierzył swojej Matce wszystkich ludzi, a zwłaszcza swoich uczniów — tych, którzy mieli w Niego uwierzyć.

Felix culpa — śpiewa Kościół — błogosławiona wino, ponieważ doczekała się takiego i tak wielkiego Odkupiciela. Błogosławiona wino — możemy dodać jeszcze — ponieważ poprzez nią otrzymaliśmy za Matkę Najświętszą Maryję Pannę. Czujemy się już bezpieczni i nic nie powinno nas martwić; gdyż Pani Nasza, ukoronowana Królowa Nieba i Ziemi, jest wszechpotężną orędowniczką u Boga. Jezus nie może niczego odmówić Maryi, a także i nam, jako dzieciom Jego Matki. (*Przyjaciele Boga*, nr. 287-288)

dev.opusdei.org/pl-pl/dailytext/wielka-sobota-zwloki-chrystusa/ (10-08-2025)